

סמל סקל יואב

4317010

בן עדנה ועמנואל

נולד ב- ב' תשרי תשכ"ז 16.9.1966

התגייס לצה"ל ב- 6.11.1984

שרת בפלס"ר 95

נפל ב- אי אול תשמ"ו 5.9.1986

בפשיטה על זיבקין בדרכם לבנון.

סקל זוהר,

בן עדינה ועמנואל. גולד בירום ב' בתשרי ראש השנה תשכ"ז 18.9.1966 בירושלים. בן בכור לחהרו. במלאת לו שלוש שנים העתיקה המשפחה את מקום מגורייה לרחובות. הוא נdal וחתך בשכונות חיצלות ברחוותה, תוך כדי שירתו של האב בצבא הקבע. למד בבית הספר תיכון ע"ש דוד בן גוריון וחשלים את חוק לימודיו בבית הספר התיכון ע"ש זה שלית. כבר בתיווכ בכתה ז' מצטרך לתנועת 'הנעור העובד ותלמיד'. הוא הרבה לצאת לטווילום והיטיב להכיר את הארץ.

במלאת לו עשר שנים יצאה המשפחה לארכוזה הברית במסגרת קורס צה"לי שאליו נשלח האב, אז אלוף משנה בצה"ל. בעת שהותם שם למד יואב לדבר אנגלית שוטפת במבטא נכו וחל להתעניין בכל הקשור בנופים האמריקניים ובהכרת השטח. בשובם לארץ המשיך בפעילותו בקן 'הנעור העובד ותלמיד' ובשירותם למען הציבור. כשהיה בכיתה י' החל להדריך בתנועה. תלמידים נדחקו מעת לשוליותם, אך כנגד זה התגלה בתנועה כדמות אחרתית. הוא הוביל פעולות במיסירות רוח ומתחן מעורבות פוליטית ואזרחית. נהג להשקיע מרצו וזמןו של סניף התנועה. חברי חניכים לתריר להם לצאת לטווילום. חניכים וחברים ראו בו את עמוד התווך להתלבט לקרה גיוoso בין מצטרפות לגרעין הנח"ל עם כל חברי לבון התנדבות לסיירת גולני. לפניו הגיעו עמל על שיפור גופנו. הוא התגייס לשירות סדיר בנובמבר 1984 והתנדב לשורת בסירות גולני. במסגרת יחידה זו היטיב לבטא את כישורי השונאים, את יכולת הניות והכרת השטח ותפס מקום מיוחד בקרב חברי.

יואב נפל בקרב ביום א' באלו תשמ"ו 5.9.1986, בפשיטה של סיירת גולני נגד התארגנות מחבלים ליז הכפר זבקין בדרום לבנון. הוא נהרג בחילופי האש עימם והובא למנוחת עולמים בבית העלמין ברחוותה. הותיר אחיו הורם, אחות – רוד ואח – אברן. חברי בסירת בנו אנדרטה בכרמל והוציאו חוברת להנצחת זכרו. בשיפולי הכרמל, במקומות שבו הרבה יואב וחבריו להתאמן על דרך חוצה כרמל, הקימה המשפחה מצפור לזכר יואב. כמו כן קראו לנויות חוצה כרמל על שמו. ארגון הסטודנטים היהודים ברומא נתע עץ לזכרו בעירות תקון קיימת לישראל.

"יהי זכרו ברוך"

"ג'רוזלם פוסט"

"דבר"

סמל יואב סקל בן ה-20 בן של אלוף עמנואל סקל נהרג בפשיטה צה"ל בלבנון

פגעה ישירות ביבוֹב סקל והוא נהרג במקומם. הכוח השיב את, ולאחר סדרה פגיעה בבית הות בכפר חולק בדורות, המבקרים את לתושבי המקומות והסבירו את מסר פעולת צה"ל ואת החולשת הנוכחשה לא לאפשר פעילות בחבלים מהאזור לעבר אוו' הבסותן וצפן הירינה. לוטשבט הדרונס, כי יינטנו כל ואכזעום, בעולות דמות ואחרות, בכל מקרה של סועם למובלעת, בתום הפעולה נלקחו לחקירה כל זהה מספ"ר עזרויים.

קובע בבריות בזרה צייט לשכחה את פעולה צה"ל ואת המילוי המלא והנכון אתרו ההנחיות ופקודות המבצע. את מותו של יואב סקל ולגרידן תל"ל ע"י גמזה"ל ואולם לא נמצא כל פגם באוּן שהתגלה המבצע.

עם זאת הובע ספק,

פעולה זאת הייתה חריפה מכך, וככל הנראה י策ר צה"ל להמשיך ולבצח ררכיט ומות ואחרות כרי לא לאפשר הדדרות במצב הבחן אודו, הבסותן בשל הצבה הסורי, החותור לשליטה בלבנון, ולאו' הצלחה הכלכלית והכללית של אוור הבשן והדר היכלה של ארוגני המלחנים השוניים להשליטם עם כ"ר.

סופר "דבר" בצעון שמעון:

שר הביטחון יחק רבין אמר לאחר שנפגש עם הייל היריה שביצעה את הפעולה, כי על צה"ל להתמודר עם בעית התקיסות, שנתרה עזין בעיה קשה מאוד.

השר רבן והרמטכ"ל הגיעו למסון מיד לאחר שוכם של היילים מפעולתם בשעות הבוקר המוקדמות זו שוחרר עם החילים המפקדים והשתתפו בתקריר שנעך לאחר הפיגוע. מפקד יחידה שביצעה את הפעולה סיפר, כי במהלך הפעולה, שארכתה כארבעים

טלול יואב סקל

נאtot פלי ללבנון,
השורות הצבאיות של "דבר"

הפיקוד הבהיר של צה"ל
ומפתחת הרשות היפוי בוים
שייש בגדירם בתקופה ובאבל
עם התפשטות הרודינה בלב וחוות
של חיל צה"ל שנרגע בימי
��事 לפנטון בוקר לבנון,
יאוב סקל, בן 20, בן של אלוף
עמנואל סקל.

הஸול והטרף איפוא הפעע
על רלת קריל הפיקוד הבהיר
הנכון של צה"ל מזכיר אודם
אל מעגל של דורות קדרומי
של מפקדים בכירים, שננדת
ברח החקלו לשלם את המחד.
הרודינה הרשימת מטבח ומכר
זה"ל תעתכבה כל הסכת בשל
הירושי באירוע האם, הנמנאת
באזור תפוקת ליטאים של

כמה חוות.

פעולה צה"ל בכפר זקבון
שבהמלה נחרב יואב סקל
cohona נגד התארגנות מחבלים
בשליטת ארגון חזבאללה.
התאגרנות זו תtabataה את עיילו
קסטה", שאפיינה את עיילו
זה"ל במושולס המרל של כפר
השייעוט מהאזור לעבר צפון
ישראל בעת ואחרונה ובידיית
על התאזרחות ורבה יותר.

אות היהת פולוה ראשונה
מסוגה מאו נסוג צה"ל מלבדו
היא מזכירה את מרדנית הד
קסטה", שאפיינה את עיילו
זה"ל במושולס המרל של כפר
השייעוט ברום לבנון לנבי
הגסינה, למרות התלבשות קשה
שקרויה להחלטה לבצע את
הפעולה הואה, החליט לקיימת
במתקנים, שנלו נסיה לתמיכה
בארוגן השער קידוני ודרוי
לבבש באיבה את נוכחת
המלחינים בכקם.

כח רגלי של צה"ל יצא ביום
המייסד בלילה בדרך עוקפת
קשה לעבר לכיזון הכהר ונכון
המגaza קלילומדר מגן לבגנון
אחר הבשן. לאחר הליכה של
כמה שעות, הגיע אל הכהר.
הזראות שקבעו הכוחות היו
לבצע פעולות מודיעינית וויהר

IDF soldier
killed in
Lebanon
anti-terror
action

Jerusalem Post Staff

Samal Yoav Sakel, 20, of Rehovot was killed when an IDF force launched what was described by the army command as a punitive and pre-emptive action against a terrorist base in a south Lebanon village in the early hours of Friday.

The raid was against the village of Zabqine, just north of the security zone.

This is an area from which Katyusha rockets have been fired on several occasions in recent weeks.

Troops from an elite IDF unit made their way across difficult terrain to reach the village before sunrise. They returned fire when shots were aimed at them from one of the houses, the Army spokesman reported, adding that one house had been demolished by the force.

A UN spokesman maintained
(Continued on Page 3)

IDF SOLDIER

(Continued from Page One)
yesterday that six houses had been destroyed.

The army spokesman said that four villagers suspected of involvement in terrorist-related activity were brought to Israel for questioning.

The spokesman stressed that the objective of the operation – the first by ground forces this year beyond the security zone – had been to prevent terror groups from organizing in the area.

Leaflets were distributed warning local residents not to aid or shelter "terrorist elements."

Defence Minister Rabin, speaking on Israel TV on Friday night, described the actions beyond the security zone as "an integral part of Israel's defence concept of defending northern Israel."

Samal Sakel, son of Aluf Emmanuel Sakel, was the IDF's eighth fatality in Lebanon this year. He is to be buried at the military cemetery in his home town at 2:30 this afternoon.

"הארץ"

טמל יואב סקל נהרג בפשיטה זה"ל מעבר לרצועת הביטחון

לח"ח מיהירה מובהרת פשוט על בסיס התארגנות של ארגוני טרור בכפר זעורה
זפקין ★ רבין: המטרה ליזור עמוק באורים מהם גורו לאחרונה קטישות

וליזור עמוק באירים שלאור
ונה גורו ממש טלי קטיושה
לעבב, אגון הארץ. הפעלה
זהה גם "סקל" מرتיע כלבי
כפרים המשמשים לארגונים גז
שונים. במצוות טיגעון השער
ציין שטויות הביטחון והלא
אמנם חשובה סובב לבוות
בגובל עם לבון, אך לא
מספקת ומכאן התוך בפשעת
מסוג זה.

כח צה"ל פיז כrhoו החדר
המוחנה לוחשיי הגר ופקין,
הווארים טעם שיתן פעולה
עם כל פעילות גור ישראלי.

שוגר מאור וה מספר פעמיים
טלי קטיושה לעבר ישראל.
הכח מזק בנה שרטטש בכ'
סיס והארגנות ויצאה לפ'
גויים. במילא. הפעלת גנטה
אש לעבר הכוח אחד המבוגר
בכפר ומאש זו גורו סקל יואב
סקל. עם תום הפעלה עזרו
אורבעה אישים והם הכו לשבת
זהל לחיקת.

שר הביטחון, יצחק רבין
שקיים את פי' חיל' זהל
שהוזה מופעלת, אמר למכתבים
שזומטת הדת לאירוע את
חוות הביטחון שיש למוכלים
ונפחו לאזר והביחור שלנו

מאת דן מד'

סמל זעורה
זהל שנקב בעת פולת
בחל בדחם לבן הוא סמל
יואב סקל (20) בנו של האלוף
עטנאל סקל המילא תפקיד
בקב"ל במערך השורה של צה"ל.
הלאה תאז היום בוגדים
בחינות שברוחות אל בית
העלמין האכני של העיר.
אנ' לסת' שיש משפט כה
זהל מיהירה מובהרת על בסיס
התארגנות של ארגוני טרור
בקב"ל זפקין שכזו המערבית
ברdots לבנה, מעבר לרזעת
הכתחה. לדבי רום דהיל

"הצופה"

סמל יואב סקל נהרג במהלך פשיטה לבבו

בנו של האלוף עמנואל סקל יואב היום למנוחות
זה"ל פשוט על כפר שמחבלים ירו ממנו, קטישות לעבר הגליל

הייל, זה"ל סמל יואב סקל ההרוג, סמל יואב סקל, הדוא
ופצעו לאירוע מכוון את אחד הbatis
בתקרית אחרת בדורם לבנו, בא-
ור הכהר בנתיבם, נפצע קשה
וקל שני חייל צד"ל.
כתב עת"ם שלמה חד"מ, כי
כח דוד של מחבלים תקף את מוצב
צד"ל בכפר, ובחלופי האש נאצטו
שני החירום. המהבלים, נס. על נס.
שם.

דובר זה"ל, שריווח על הפשיטה.
הטווית המכוף לעבר יישובי הגן
שם כיו' צה"ל פציג מבנה, צ-
לי המערבי מתבצע מאור זה על
ידי מחבלים.
במהלך הסריקות של כוחות צה"ל
אחר המהבלים, גורו פדר פאומי
לאחד הbatis לעבר הכהר, כתגובה
בד נרגג במקום אחד החילים. ח' ה"ל.

מרחבות נהרג ביום ו' לנוגות
בנו של אלוף עמנואל סקל, הדוא
בוקר ב מהלך פשיטה של כוח
צה"ל על הכהר זפקין שמהווין
קובל את הבשורה בעזה קשה
זריזות הבטחון. לויתנו מיעדר
יום צהירות.

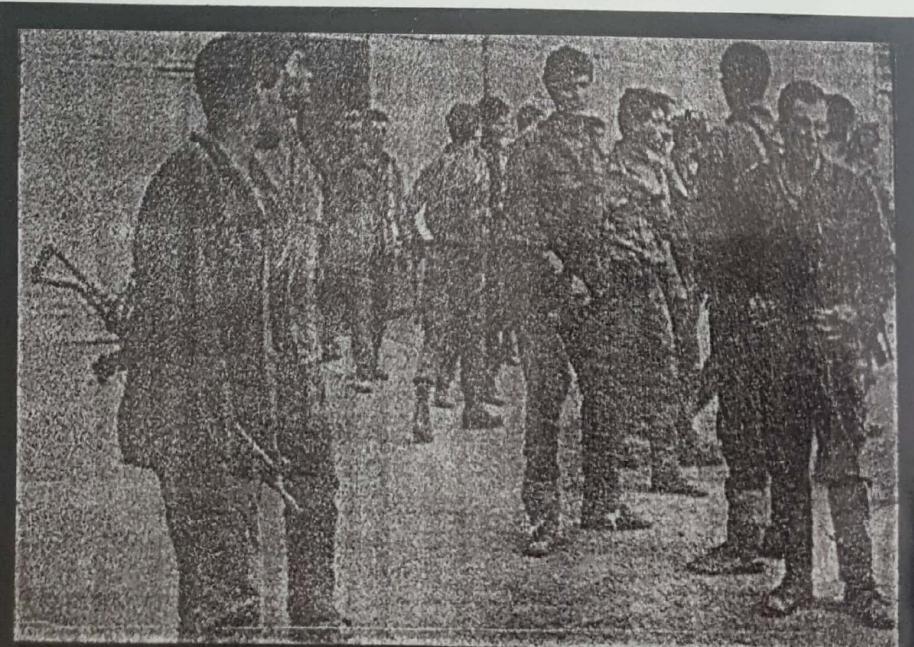
מה בתם רם שהוא מחבלים, ואט
בעקבות מידע מוקדם, כי רוי ה-
הטווית המכוף לעבר יישובי הגן
לייל המערבי מתבצע מאור זה על
ידי מחבלים.
במהלך הסריקות של כוחות צה"ל
אחר המהבלים, גורו פדר פאומי
לאחד הbatis לעבר הכהר, כתגובה
בד נרגג במקום אחד החילים. ח' ה"ל.

"על המשמר"

בונן של האלווי סקל נפל בפושלת צה"ל בדורי לבנון

על המשמר נורו טילי קטיושות מהריה נברות בעדר היילגראט. הבח עשה את כל דרכו אל נמל וער. בסופו רגלי על כל היבז. תוך שעה ליעי וסביר שאקסי על הוליכת אמפול סיאר אחד מנטקדי נברת. הלאט בסחות החסנית נתקע. שעה בסופה סכך מאור וסלע. עיר שחוגש לנוקורה לטמי נמל ובין נסכים זו ואנרגן עד שבסוד 3.00 לנטה בזק נינו. והאגה להאט. והבוחת גזק לעבר בתים בכבלו סוכנו שם בתים. דקוטנישם כמסחר ומכוחו למתקלים. למתקין נפתחה לעבריו וט. פבון אדר' הקצין. שרי וביחסון גזק רכני און. כטף השבע בעקבות פועלתו דוד' כי מסחת הפעולה הינה לער. און. תחתית וביחסון של המבקרים בקשר שפצעם לצעיר תביזטם. וכי זה סוכה שירה זו צעד מזוויאן. כלמי הרטבים.

הפעולה התביצה בכפר זפקין, שמתחכו מטבחי היבר שוטטו לחירה בשוח ישראל. פועלות אהל טוף השיעו יותר הגורלה ורזהבו בוור שציג זיל' ברור לבון מאו הסירות שבצעו לאחר חישת שמי היחילים באור כייזון לפני תשעת ותשע. והיום של סקל וואב סקל תאא הלווחנו של סקל וואב סקל תאא והיום בשעה שתים וחצי אחיה מטבחו, ברגע חירין ברזבוב, לחלק האבאות בביות דזקברות בהרמות. סקל וואב סקל, הוא בט במו' של האלף עמנאל סקל והמשמש בתפקיד בכיר במיעך והשה אל אחל. כוח זיל' פעל ביום חמישי בלילה נגר התאגרות של מובליס בכפר זפקין. בגירוד המערבית כהוזם לבנון. מאור היבר זקן שליחות מטבליים והטראגיים. שם במסורות צבאיות של הרים. עס' סימ' העילתי אדר' ליט' שטח שדאל וזרע גטחו. בוח זיל' פוצץ במקום מבנה. שיטש כנסיס והאגרות ויצאה לפינעם. במלוך הפעולה מטהה אט לפבר הכהן מאהוד המבוגר. ומאר וו נירג כאמור חיל זיל. במלוך הפעולה נעזרו ארבעה

חיל הכוח הפושט לבנון צו' עבר לאחר שובם מהפעולה על זפקין (תצלום: לובם עתול)

„חזרבו ברגשות מערבים ברושים את גופתו של יואב“

סיפור מפקר היחידה שביצעה את המעללה בכפר השיעי ויבקון כדרום לבנון ■ „הפעולה כלכך הצליחה וכל כך חבל שהוא נפל“, אומר חבר ליחידה ■ ארבעה מוחבלים נלקחו שבויים לישראל

“מעריב”

חילוי תבוחה הפושט, דקות אחוריות לאחר שובם מהפעולה

מאת יוסף ולפר ווודה גורן **מעריב**

הפעולה שעשתה היחידה מובחרת אויר ליום שני הדת ראנזנה מבוגה מוא יאא זהיל מלכון והקם את איזור הבתולה. בסעט האחורונה ביצע צהיל סעילות מזיהרת, אשר נחתטו שני חיילים „הה“. מטרת הסעולה, הכרה השיעי זוקה, בגיראה המערבת גדרות לבנון, בשבועה קילומטרים מזמן לשוב, שימוש יעד שמשך אליו מוחבלים בים. מנגד זה שוגר לעבר יישובי הגולן טילי קטיושה, שכן הוא הווע נקודה נתה בעעל ממנה נגד ישראל, כי האיזור הוא הנקודה הגור בזירת שולחנות הכתהן. ואנו וועו, בכפר זה נטבחו המוחבלים אורהם רבין, ואלה שהסכוו לשתח עטם צניבור מידע רב על משתחות מסוימות בכפר, שמסתהות סעליה עם המוחבלים.

שוד הבתוחן יענק רבין בא למגש את הלוחמים ששבו מהפעולה כוכנו
יבקון

לאור מידע זה והמלס בغمורת צהיל לבצע פעולה נרחבת בכפר, תוך השפעת אורת מיזחת העליית, בסופה לפגע נסידינות התארגנות של מוחבלים באיזור, לסכל את נסיבות ליזור תחתית של סען איזור ולחטיעת תושבי הטענים מלחמת חמות וסיעע לטעלות מוחבלים.

המשמה הוטלה באזנו על חזרה מבוררת, מסגד מפקח היחידה, בשם: „זענין לפעולה דיבן טסקים בהכנות ובתדריכת. המשודר זו פועל נור אוטם עירם טסקים ולבאי ארץ תק תושבי הטענים וען למוחבלים מארה, שביל לא ישב רומתן לסת, אלא יגע בוט מושטחים“. ■

בשבוט שקטם לפעולה דיבן טסקים בהכנות ובתדריכת. המשודר זו פועל נור אוטם עירם טסקים ולבאי ארץ את אוטם גוזים טסיטים או טסיטים כטפליים בגראן חיזבאללה אלת ואת תד הקשה מירכית להימנע כפיגוע באזחים חיים משען, וזה גם זאת לדואג לבסותו של חילני. ■

הכח תבה את הגובל בערמו של ים חמישי. וטסיטם, כמו שהזחיר בפקודת, זו לנע רגילה אל העד ולפנס על והבל טה הסציגיפות. מוחלים צעדי 20 קמ' ברדכים עקלקלות בסח סח לשי קשה. ההחלטה לבוע ברגל התקבלה גובל הזרען לשמו על גורם הפתעתם, כמו גם על בטחונם של חילינו, שהזחיר כפרים רכבים ואיזרים שאכלוסה אינה בגליל. הבסע ישדר. מסגר בבריסק: „ציד התגעה היה קאה בהילכה. הבסע גמיש מספֶר שעט. זו ציד סובן וועל, עם בזקם, שחיינו תענעה איסית וקשה מאה, ווועם ואת עודה זדרה של לודם אחד לרועו. כן אוד היה תלו בנשי כדי להבטיח את האלהת המשען. הבענו לקרבת הכפר זיבקן בסעה שלוש על עירן עיסים כהונג. אבל מורות הקשים הבענו למוקם הערבות לשייאן וינק, בדראק לפני התכנית משלב הוה ואילן והבלט להתגנב אל הייער ופרשנו את הכתווע בעקלם. בצעית הענ נחניא אל הירע ופרשנו את הכתווע בעקלם בצעו את הדרישה אל הכתווע שעילית היה מילע כי גם ממשים מקומות מסתור למוחבלים סיורים קסירות על יסובי הגליל. תוך כדי הדרישה לאחד הבלתי נוח לעברנו מפקח צורות, רק כדור אוד תועה בען בראשו ציאב, הוא נהג במסקם“. ■

מעריב

„היחידה ממשיבה לשולם מהיר וקר“

בשלב זה התקסם כה שלנו שהיה בקשרת אותו בית והביה חית מכאת אש לעבר מקרים וווע. האש השתקה והטכנו ביצוע משיטטנו. לקטוו בסבי ארבעה איש הבדנו ואותם איזנו לישראלי. הבית שטטנו נפתחה האש פוץ. חזרו ברגל באוטו ציד תבעע, נסאים עטנו את גוףו של ייאב השיבת הירוחה תחנהה בוגשות מוערכם. מזד אוד ביעזון את מיטנתנו בזרחה מקצועית וטובה, אך על שמלה הצלחה העיביה העובדה הרה שאותה מבריט ואזבכין, ייאב, אוננו דוד אונטן. ■

שוואים אם מחיד המבצע הזה כראוי אם היה זה והרתו המזיאות שניטול על עצמנו סיכון שכלה. תשוביי לכל המפקדים למניטות היא שאנו נגזרים בגבאו שנותה במלחמות היחידה שלן שלמה בעבר חזר ייך מאייד בתגנה על יישראלי, וממשיכה לשלים אותו. אבל בולנו יודען, שאנו עטם עבדה השובת שתוכלייה לגונן על אורחיה המדיניות, ווועם והאנן קיטטן. ■

הפעולה בכפר נמשכה 40 דקות. מפקח היחידה אשר כי סודר ונשך של חיל והתגנוגות המבorth של היחיל, שעטן דבל וכי לא לפגע באורחות פאחים מפשע בכפר ויאו שטטן הזרען בחוד מנגן ייאב סקל, אמר אוד חילילם, חרב נ. של ייאב שפעולה כל כד הצלחה וככל כד תל שואן נול. וזה היה לחם מפץין, חיל מעלה, תרב ודע כלכלם. ואה סלט את המכרי של הקפה המודבקת לסתור הנשך של צהיל וסל אירטינעה באורחות תפמים, נשים, וקדים ולודם. שוב עברנו את המבחן הקשה זהה ושוכן מלון מנט קשות“. ■

חיליל צהיל השאירו בכפר כזרחים בערבית, המהווים את התושבים מפני שטף פעללה עם המוחבלים. בכיריהם נאמר עוד כי אם תוהה שוב פעללה צוינית מוכבר, ודונט דיד קיזיטות יטעלן בלילה שניית.

"ידיעות אחרונות"

סמל הרמטכ"ל הביא לאלוֹן את בשורת האיזוב: "בונֶר נפל"

סמל יואב סקל בן ה-20, בנו של האלוף עמנואל סקל, נפל ביום שישי בהתקלות לבנווּן מhalbתו הילדיים ב-2.30 בצהרים ברחובות.

רימ אוטו כהן רציני, סטטוס גנרי אך חברותי מאד, תיכון וונגנוף. מאות חביבים, חברי-клן, קוראים, דודים וחברים-לנשך של הבן ושל האב פרקיין, מתים ששי, את בית המשפט. פירוטם שמו של יואב והעקב שעת אורך, והוא קשי לאור את אמו גברתיה. היא הגיעה לבשת לנונטיוק.

סמל יואב סקל

הלוויינו של סמל יואב סקל הגיא היום ב-2.30 בנה רימי, מבית משפטה בדורות, לבית-העלמין הצבאי בעיר. כל רוחקנות לא חייו שם, בקשר המשפט.

מצח צבי אליש ומריה עדר,

בתני "דיעות אחרונות" -

יום שישי, 9 בפברואר. סטטוס גנרי נספה לדין של ואלוף עמנואל סקל בדורות. מלחמות מלחמות מלחמות רמטכ"ל, האלוף בן שומין וקצינים בדורות. הם וביאו נספה בשורות האיזוב המכיאב, בן ה-20, נפל לבנה.

[לטעה מארך המבטים לעבר

ואלוף בת זאב בכור, כותן

איש היהת מובהקת בדורות,

היה בדורות שניות גבר

דיב, חסונם, בהורי עיניים

שיעז.

אוזן העזיריים של יואב,

דוד בת ה-17 ואבנער בן ה-

13, הוא אחות שעלה בבית-

רמטכ"ל. ואכן, עגנת וקסטורן

שייניגל את דרכנו של אבון,

שים סיד לעצמו מסען סוב'

בשיות בפקולטה לחקלאות

ברוחות, שוהה בגרמניה,

בשליחות הפקידות. בכת

שברחוב הירzon 19 היה והק

המשרת בתפקיד בכיר

בגדה.

לשמע - זעקה השבה

שבקו מון הובית נקהלו

השכנים. אחר מהם מיהר

הזרקן, אל הקצינים שנשל

דו ליד המכוניות. קהה מש

זו ליאוביין, תנתן. וט סיד

כ להסביר. אך שהאלוף לא

ידע, אסור לנו לספוג. בתי

חילה נימן כנראה לדרך את

הבשורה הקשה, אמרו רק

שריאב נפצע קשות, אחר כך

ספה.

יואב נהרג ביום שישי

לפנות-יבוקר בכפר ובקין

ברורים לבנווּן, מושג שופחה

עדין לא נחטף בחרועה שאנו כותבים לזכר יואָב. חלפה חצי שנה מיום נפילתו בקרוב ואנו עוסקים בליקוט חמונות, בכתיבת חוברות זיכרון ובכנית אחר הנצחה.

חוּכוֹת זיכרון רבות מזוירות בכית לזכר חברים ופקודים לוחמים שנפלו לאורך הורך במלחמות בהן לחמתי, אך חදעת לא תופסת שאנו כותבים פרק בחוברות זיכרון על יואָב.

מה צריך להיכתב? איך אפשר לקפל עשרים שנה חיים בכמה דפים? איך אפשר להעביר החושות משפחה במסמך מתומצת? וראי שאן זה אפשרי וכל שיצא מתחם יידינו הוא ניסיון לאוצר כרוגולי של חננות בדרך חיים קצורה.

יאָב בכוּנוּ נולד בירושלים ביום ב' ד'ראש השנה תשכ"ז 1966. זה היה בוקר אח ובהיר, והשלמה נראה צלולה ושקופה במערב ממורי בית החולמים "הרטה" בעין כרם.

גרנו אז בשכונת "יפה נוף" בירושלים וטווילם בעגלה עם יואָב לעיר ירושלים וסביבות הר הרצל היי בילדיהם של קבע.

בתחילת 1969 עברנו לגור ברוחות. שניי המקום, נוסך לכמה שנים חורפים אחרים-הולדת אהוּתוֹ ורד, הלכה לראשונה לגן וחזרתי לשירות בצה"ל-השפייעו, ولو גם זמנית, על יואָב בן השנתים וחצי.

שכונת "חכצלה" ברכבתות, אליה עברנו בראשית 1970 היא בעצם ביתו של יואָב. שמורת טבע חברתית שבה ילדי הולכים מרחובות רוכבים על אופניים בחולות סנסיב הנעור העובד. כלבים המוכרים לכל בשםיהם רוכבים בשמש בכביש.

בחממה זו גדל יואָב מתינוק לגבר, מגן הילדים למזריך בנער העובד ועד היוּתוֹ ללחם בסירית גולני. הבית והשכונה הם שעיצבו אותו וניתבו אותו בנתיב ברור ומוחלט שבו הילך, ובפועל – ללא אלטרנטיבתה.

יאָב שלנו של השנים הללו הוא ילד בלונדרני יפה עם עיניים ירוקות החולץ לגן המקומי, "גן חנה", חובש נר נייר גוזר בחונכה ובמביא תנא עם ביכורים בחג השבעות, לבש לבן.

יאָב גודל "בבית קט עם גג אדום", כסאבה נעדր מהבית הרומי ומופיע רק בשבות (לא תמיד), וכל קשי החינוך והגידול נופלים על אמא.

הרבה דברים יפִים החמצתי בחיהו של יואָב בתקופה זו, וביניהם היום הראשון בכיתה א'; וראי שהשפיע על יואָב.

יאָב בבית הספר המקומי ע"ש בן גוריון לומד לקרוא ולכתוב, ספר ראשון, הקראות מספרי שרירים וסיפורים לפניה השינה והרבה הרבה טוּלי שבת לכל פינות הארץ, כשיאב סופג ובלוע. מאוחר יותר, לאחר נפילתו, יבואו חבריו לזכות בסירת ויספו בהתפעלות איך יואָב הכיר, ידע והסביר על כל מקום ואחר יישוב ושימש כתובת קבואה לשאלות.

וכבר יואָב בכיתה ד' מצטרף כחניך לנער העובד. הנה הטקס הלילי של חג המעלות ב"גבעה" שבפאתי השכונה, ויאָב עובר עם חברים מתחת לתותבת אש, כשההורים צופים במסורת השונאה משולי מצוק ההורכו.

תנועת הנער היא מרכז השכונה, והילדים שהחלו יחד בגן והמשיכו לבית הספר נכנסים יחד לעולה של התנועה. אלה החברים, עכשו חילימ, שיבאו לאט על קצחות האכבעות, לחמןנו.

במאי 1977, יואָב בסיום של כיתה ה', אנחנו יוצאים כולם לשנת השתלים צה"לית בארץ הברית ומגלים עולם חדש.

יאָב מתחילה למד בארצות הברית בכיתה ו', מכיר את הפוטבול והבייסבול וקונה כפפה וכוכב אמריקני, רואה במו עניינו משחקי NBA ואוסף חמונות של שחани פוטבול אמריקנים. יואָב מדבר אנגלית שוטפת במבטא מקומי מודגשת ומלגלו על האנגלית בניב הצברי של ההורים. הוא מכיר חברים מקומיים ומתחילה אתם בעולם חרש של חוות, מקפץ אותם על ערמת שלג בחורף במגפיים גבויים ומשחק אותם בכיסבól בדשא הקוצר בקיז.

בחקופה זו טילנו הרבה מאור בrhochi היבשת. יואָב משקיע עצמו ברוב קפדיות וענין בAPHOT האמריקניות, בהכנות צירום, בסימון אחרים ובמידת מרחוק נסעה. הוא הנהנה העיקרי שלושת הילדים משפעת הנוף שנגלה לעינינו.

השנה שהיינו בארצות הברית היתה רבת השפעה על יואָב: הרחבת ידע והיכרותם עם עולם חדש, היחסות לסגנון חיים שונה החלוטין, וקיומה ממש של סדר עדיפויות השונה מזו שהוא בא לארצאות הברית.

כשהודנו ארזה התבטה שינוי זה בבית הספר ע"ש רוח שליט ברחובות שם למור יואב מכיוון ז' עד סיום תיכון. פחות תשומת לב לנושאי לימור שלא עיגנו אותו ויתר עיטוק בתוגעה; בתחילת חנין וכחישך כמדרך.

יואב בוגר לנגר עיגנו בשנות התיכון הראשונות; גבה והתרחב, קולו החלף וכמנוגה השעה צימה שיציר ארוך. עכשית הוא נער מסוגר שקשה להורי לדובבו בבית ולהויר את קליפתו החיצונית.

בשישית החל יואב להדריך בסגנון הנעור העובר והמקומי ב"חצאלת". הוא שוקע כלו בהדריכת: מכין חומר לפעולות מחוכיות ומטפירים, מלקט נושאים ומחרור על בתיה הורי תניינו לקראת כל טילן כדי לשכנעם להחריר לילים לצאת לטoil.

הוא משתחף בטירילים מכינים ובסינירוניים של הנעור העובר, והלימודים נדחקים למקום שני ואולי אף פחות מכך.

יואב מגללה כאחראי וכאיכטניך לקורה שביבו והוא קופת הוויוכוים הפליטיים בכיה בנושאים אקטואליים. הרוא וניש וקולט באירועים קשובות וביעוניים פקוחות:

יונתן גפן אהוב עליו, ואט ספרו של עמוס עוז "פה ושם בארץ ישראל" מצאו בתרמילו שהחזרו חבריו לאחר נפילתו.

בגיל ששה עשרה יואב בוגר לגבר רחב חזק. הוא בעצם הגבר בכיה, ממנו נודר אבא לחזקופח ממושכות

בכלל השירות האכבי והשהיה לבנין.

יואב הופך להיות עמוד התווך של הסניף: הוא מתרוץ במוחו הפועלים לפתח בעיתו, יצא לטיפול חנים, מארגן את המכירה הפומבית המטורחת בחג השבעות ברחבת הגדודס ומארגן את חג

המעלות: כתובות אש, פירוטכניתה, פרקי קריאה וכו'. אם צריך לשמור על הצד ב"גבעה" יום לפני חג המעלות, ברור שייאב מעדיף זאת על פני הליכה לבית הספר, ואנחנו לא תמיד יודעים זאת.

והנה יואב עומדת בחולצה לבנה ומרכו את חנייל הסניף בטקס יום הזיכרון השכונתי: להורדת הדגל,

לפרק קריאה ויזכר לבני "חצאלת" שנפלו במערכות ישראל...

הגרען מעסיק את יואב בשבייה ובשミニית, וימי שיש שבת מוקדים ברכוב לשהייה בקידוץ חמדייה, שבו מתגבש הגרעין ולשם התעדת להגעה לשלה. יואב מתחיל להחלפת בקשר לשירות צבאי: אוו

יחידה קרבית תיבחר: נחל – כן או לא, סיירת מטכ"ל, סיירת גולני, אנונדים? אין ספק במהות ובתובון השירות, הלבטים הם רק לגבי היחידה.

אני, אבא, משתמש באופן טבעי ככתובות נוחה לשאלות אינפורטטיביות לגבי תונוי שירות זה או אחר, ואני נזהר בירודען שלא להשဖע ולדוחוף לכיוון מסותם, שמא אחזרת על כך...

בתחילת השמיינית, 1984, מקבל יואב זימונים לבדיקות ליחירות עליית שוגרת. הוא בוחר בסירת מטכ"ל ועובד את הבדיקות הוגנויות והפסיכולוגיות, אך נפסל בצללים ובמגלה ליוקי קל.

התלבבות בין גרעין הנחה לסייעת גולני נשכחת כל שנת הלימודים, עד שגלה בו סמן לסוף השנה ההחליטה להתמודד עם סיירת גולני.

הסיירת הופכת אז לעיד מדורש. הוא רץ בערים לשיפור הקשר הגוף הגוף, שואב פרטיטים ממוני ומחברים, ומתמקדד ככל בחתטרופות לסיירת נובמבר 1984.

בחינות הבגרות לא הוציאו את יואב משלוח הנפש ולא זכו אליו להעדרה מיחדמת מבחינת הקדשת זמן ללימודים. יואב למד כרגע ומצא זמן לתנוחה ולימם, ולמרות זאת עבר את הבדיקות בצוורה מתකבלת על הדעת.

בשישה בנובמבר 1984 החל הפרק המסיים בחייו הקצרים של יואב, ואנחנו לא ידענו. הווינו את הפרידה הקשה בגיטו בבורו'ם ולויינו אותו בדאגה וחדרה גוברת לאורך השלבים הקשים של הכשרתו

כלוחם במסלול האריך והמתיש בוצאות הסיירת של נובמבר 1984.

מכחני גיבוש ליחידה, טירונות ב"בק", טירונות יחידה באליקים, מסע 70 אלונקות, מסע ה- 120

זוהי התקופה המאורשת בחיו של יואב. הוא פרח לנגר עיגנו והיה מאושר בסביבת החברים הדומים לו ובחבורה שהיה חלק ממנה. ככל שהשתפרו הישגיו והסלקzie הקפדייה השארה אותו כחלק

מחבורה נבחרת ומצוצתת, הילך ביחסינו הצעמי וגדל. יואב הפק לנינו יותר, מכיר ביכולתו בנויות,

בהפעלה נשך ובמקומו החברתי בצוות. בניותים פשוטים וניווטים מרכיבים ומסובכים פרש יואב

מסלולי הליכה של מאות קילומטרים ברמת הגולן, בגליל ובכרמל בהרי שומרון וביהודה ובנגב.

באיםוני נשך ושטח חסוף, יעד מבודר ושתח בני, צניחה ופשיטות, מארבים ואימוני טרדה, חולש יואב

כלוחם מזמן עד הגיעו מאושר ויגע אל המנוחה ואל הנחלה – סיום המסלול, חבר מכובד בקבוצת

עלית קטנה ונבחרת שעברה את המסלול עד תום.

וכבר מתחילה שעון האזקה לצלצל ואננו איננו שומעים.AMA נסעה לשולשה חורשים לגרמניה להשלמת עבודות דוקטורט, ופרידתה מיאב בשודה התעופה בלבד היא גם הפרידה הטופית מהבן.

הנה הטקסט המרגש של סיום המסלול, חופשה רגילה והשלמה ניוטי ג'יפים, שהיו כתרורו של "הארץ המובטחת" כל ימי הניותם הרגילים המפרכים. הקץ בעיצומו ימיו לוהטים. מעט חופשה שבת קצירות ושיחות חטפות וAKERAITOT אותו על עתידו שלו ביחידה ואחרי כן. הנה כבר עברו כמעט שנתיים לשירות, ומותר כבר לנשות ולהרים את הפרגור לחופשה שאחרי...
ובבת אחת הסוף ! יומ שישי ויום מגע כחמיר מאחור ועייף, והפעט גם מתחה : עומדים לבצע פשיטה בכוח גורל על הכפר יובקין". הוא צריך לחזור מחר להחלה מודלים. ואני שומע, חרד ומתכוון ומעמיד פנוי שלו בשאלות טכניות על הא ועל דא. בשבת בצהרים הטעית את יואכ'ל צומת "ג'ליות" בדרך צפונה ואני חזרתי הביתה לשכע נורא של חרדות ונברואה לב קשות, עד בוא המבשרים ביום שישי א' באלו, והוא חורש הסליחות, להזכירנו על נפילת הבן בקרב.

שלך באהבה,
אמא, אבא, ורד ואבנור

לזכר ארץ ישראל היפה
לזכר ארץ ישראל השלולה
לזכר זיכרונות שתמיד נעלם
ומציאות שלעולם לא תחזר מן הכלpor
לזכר חבר שתמיד נאהב
לזכר חבר טוב יואכ'ל.
אני זכר את ניוטי
"השביזות" שהיה לי וליאג
"בסדרה המדרנית".
לשסוף המסלול כל כך קרובה
אך כל כך רחוק פיזית.
לשמועינישלים בין נעל נעל, לעת
ומנסים לשכנע אחד את השני שהגע הזמן להמשיך
אליה הרגעים הקטנים, הרגעים הלי אינטימיים
שאין צורך במילים, במבט לאחר, זוררים לייפים ליותר
אותך ואוותם לעולם לא אשכח...

כל המלים הגדלות כמו "רע לנשך" מתקמצות את עצמן לגבי, לחבר הראשון שלי בצבא, שכן לחדר, שותף להמון חוויות, בדיחות, ניסיון חיים עצום המתפרק בשנתיים שאחננו יחד.

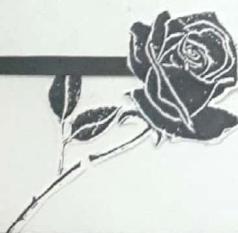
אני תופס עצמי לפעמים מהרחר בז, וכל הזמן מרצות אל מול עיני תמונות של דברים שחלקנו ייחדיו. כמו היום בו הגענו יחד מהבקו"ס, ישבנו יחד בהרצאה, והתייעצתי איתך: "סירות או אורבי?"

או בתחילת הגיבוש, כ שנראית עיף ומסכן, כמו כולנו. ממשיק בטיהונות שכון לאוהל ובтирונות יחידה, בנסיבות המפרכים כשהיא

סביר לנו שיש לך "צעדים קטנים".

ニווטנו יחד את "ניווט מסכם תבליט (אג'ימיים)" — מראש גבעה, סמוך לך. צות, הצבעת באפילה והצהרת: "הנה שם הנ.צ. הבא", ואכן הגענו ראשונים. קורס מ"כים, פיקדת על פשיטה בלילה של גשם זליפות וברד כבד, כאשר אתה מתאץ ומשקיע, ואני אחrique רק בגלל שזה תרגיל שלך. בסוף הקורס על גבעה נידחת, קור עז, עייפים ורעים ואתה נחטכת כשנברת בקופסות השידורים הזורקות, בתקווה למצוא עוד מזון. שניינו ביחד ישנים בכוך, בשלג, מתחממים מהדלקת נרות.

ובמסכם — אתה מגיע ושותפים עלייך את דלי המים המסורי. ב"וותיקה" רק שניינו בחדר הקטן מחליפים דעתך לילה לפני שנهرגת; צפית שיירגו שם נשים וילדים.

הכאב חבוי עמוק בפנים ומפעם לפעם הוא צף ועולה. אתה הרבה יותר מההתמונות שבזיכרון, אתה חבר שלי — שהוא שאינני יכול לבטא וזר לא יביןו.

אתה חסר לי יואב, שלום.
דן ריבלין — רמת-אביב

חברים כתבים על יואב

יואב, הזרמות עזין לא יכנסו, ואנחנו מסרבים להאמין איך זה, והאם זה
כאמת לנו שאתה כבר לא איתנו.

שנויות ליוות אותנו והיית חלק בבלתי נפרד מאייתנו בכל אשר עשו.
בຕירונות, כשהיית יושב שעת לנקות את הנשק למסדר השבועי.
בנסיבות הארכיים ובתרגילים שנותת את הכל כדי לא לפג ולהיות תמייז
טוב יותר מכם.

איך הייתה נאבק במקבילים, במתוח וכריעה וכשיעורי האימון הגוף, כדי
למתווח את קצה גבול היכולת.

איך בינויים היה גומר ללמידה לפני כולם והולך לשדר את הציג
בשביל אלה שעזין לא סיימו, ואת הדאגה התמידית לצוות שיעמדו
בזמן ושהכל יהיה בסדר. שלא יאמרו דברים רעים ושאני לא אכעס.
איך תמייז הייתה מתנצל היה מתנצל לכל מה שצורך במסירות וברצינות
מלל הלב וпотר כל דבר ב – "טוב, אז אני אעשה את זה". בלי כאס,
אלא בפשטות ומתרן רצון לעוזר.

אני זכר את המסירות והאחריות לנכונות; איך הייתה הולך לנזוק
שהכל בסדר, למרות שכבר בדקנו את זה קודם – רק בשביל להיות בטוח
שהכל בסדר.

ובעיקר בשעות של אחרי, כשהיינו יושבים ניחד בחזרה, שותים קפה עם כל
הבדיות והסיפורים והזיכרונים על קורס קצינים ועל חוויות שהוא,
והשאלות וההשברים כשהיית מעבר לתוך הצבאי, אתה עצמן, לנו-אדם.

יואב, שנויות גזלנו ביה, אבל אתה תהיה איתנו תמייז.

רותם אלוני – יחיעם.

"בזק" 84

"מספריו מותת" יואב – שבת
מסכים מיד ללא תלונה.

למחמת מכינויים אפשרי לגיבוש, באמצעות אמא
כבר מגיעה לביקור ראשון, שאחוריו באים עוד רבים.

"אליאקים"

תמיד נמצא בכל מסע, בכל אימון.
קשה מאוד, כל אחד מפסיד דבר מה,
יואב – עיקש, לא מותר על שום דבר, תמיד נוכח
למרות הקשי, שתמיד נראה.

"120"

רצים, רצים ולא רואים סוף.
יואב מפגר מעט, חברים דוחפים, יואב
תוקע עקב בקרקע. לא זו. "אני אלך לבד!"

ניווטים -

כבר בהתחלה התבבלט בניווט והזהירות בהיכרותו את הארץ,
זהת תוך שליטה מלאה בכל חבליה.

תמיד אחראי, תמיד נכוון לעזר.
רגעים קשים ניכרו עליון בנקל,
אנחות, צוקות, אך לעולם לא ניכנע.

אך באותו ליל לא ביררו שם ממעל
מי ולמה. רק באו וקטפו,

סתם כך,
ובנו נשאר חל
שמगליד עם צלקת כאבת
ועל זה שקטפותם לא נסלח לכם לעולם.

רז-רэм און.

שיר אסירים

לען קוראים הפטשעל' והרוה
ומסתור להרים
מרחבי המדבר
לילה יום נשיקות לא נעה
נשוט בכלרים
נמלות עקלות צה...

לען קוסמים החודוו של חזון
צוק מתגשא
אלין וטירה.
לייז מעין חרישי נרע נרז
מיד שוב נצא
בראש השורה

ידעו את חיוך המקסימים
ועל'יות חמוץ בקרבן
אהבוץ לימי ררים
bijun הלת לעלמים
סימני עקלותין עוד לא ישטו מעלה
קרני טמש אהדונות גועש ואיט
לא נשלחן לעד, יוזי זרין ברון.

תומר דוגמא-חוודה

סמל יואב סקל יובא היום למנוחות

הלויתו של סמל יואב סקל
שנפל אור ליום ו' בפעהola
שערן כוח צה"ל נגד יעד
מחבלים מצפון לאיזור
הבטחון של לבנון,
תצא היום בשעה 02:30
acha"z מביתו שברחו
הירדן 19 ברחובות לבית
העלמין הצבאי בעיר.
יואב סקל, בנו של האלוף
עמנואל סקל, היה בן 20
בנופלו, יואב, שלם בבית
הספר "זה שליט"
ברחובות שירת כשתים
ביחידתו עבר את כל
המסלול אשר הקשר אותו
להיות לוחם מן השורה.

אתמול אמר עליו מפקדו: "
יואב עבר מסלול קשה
מאוד. הוא היה חיל
מושמע מאוד שהתחבר
טוב ובעיקר אדם נחוש
החלטה שהשקייע הרבה
מאוד על מנת להגיע למה
שהגיע.

דבר לא בא ליואב בקלות,
הוא היה בחור שלאורך
כל הדרכץ השקיע והוכיח את
עצמיו".

"יואב, תישאר לבנו תנצח"
בני משפחה, חברים ליחידה
שרים ואלופים, ליוו בדרכו
האחרונה את סמל יואב סקל,
זיל, בנו של אלוף עמנואל סקל,
שנפל בפערת לבנו
נכח מהעתון; ידיות אחורונות

בשאמרו שהוא מת,
לא האמנו שהוא אמיתי.
בשיטפו שהוא כבר לא חי,
רק שאלנו איך ומתי.
ורק בשצדנו ליד ארוןו,
השנו באבדנו.

גם אחרי שהוא נפטר,
עוד לא קלטנו שזה נגמר.
יותר הוא לא יבוא הביתה בחופשה,
יותר לא נכיר חברה.
שוב לא יחיד חזק מובה זרחב,
יותר לא ממוני מכתב.

יום אחרי יום עובר
והוא כבר לא חזר,
ואין מה לעשות
אי אפשר להתווכח עם עובדות.

בחוץ החיים נמשכים כסידרכם
הוא, מעבר לגדר קבור בין כולם.
לפעמים התקווה נשארת,
אולי נשמע את נקישתו המוכרת,
אולי יוכל מבעד לדלת,
לבוש בחולצת תכלת
מה릭 את חיוoco המוכר הגדול
שואל, למה עצוב הכל?

שוב יזרו החיים למירך
ונחיך כל יום כך סתם.
אבל לא,
המציאות אינה כזו.

אנו לא יכולים לבחור,
והוא כבר לא יחזור.

בית העלמין הצבאי ברחובות, אתמול אחר
הצהרים. קצינים בכירים של צה"ל ניצבים חמורין
סבר סביר קברו הפתוח של סמל יואב סקל זיל,
שנפל ביום ו' בפעולה לבנו.
טקס הקבורה הצבאי נערך בשקט ובסדר מופתני.
קולות בכ"י-חרישי של חילופים וחילילים, רעוי לנשך
של יואב, מפיירם את הדממה. האב, האלו'
עמנואל סקל, קצין בכיר במערך השדה, מביט ללא
אומר בארון המוריד מטה. רעיתו עדנה ובנו בן ה-
13 אבנר, כמו תלויים על כתפיו. העיניים אדומות
מכבי. הפנים חיוורות. כאשר אנשי הרבנות
הצבאית גולמים את העפר, נשמעת עתקתו של
הסבא: "זוי, די, ריבונו של עולם, עד مت...".
שר הביטחון, הרמטכ"ל וכמעט כל אלופי המטכ"ל
היי שם. סגן-המטכ"ל, האלוף ז' שומרון, חבר
קרוב של עמנואל סקל וממי שנintel על עצמו לבשר לו
את בשורת האיווב הניתח איזר צה"ל על הקבר
הטרוי. עמנואל ועדנה הניחו את ראשם על
כתפיו, והשלשה חנקו בכ"י מתפרק. אחר-כך הונחו
זרי כל הפיקודים, החטיבה והיחידה. מפקד:
היחידה המובחרת שבה שירות יואב, ספ"ד לו:
"אינו מסוגלites לעכל את הבשורה המرة. לא
נסכח את התנהגותך החברית, את הצעתייניותך
בחיל, את השירות הליליות אתך על כוס קפה.
שנתיים ללבוייחד, אבל אתה תישאר לבנו
לנצח". בתום טקס הלוויה עובר הקתל הרוב על פני
חלקת הקבר, לחוץ את ידיהם של עדנה ועמנואל.
השרים ארנס, גור והורביץ, ד"ר בני-גוגין,
האלופים, השכנים מרחובות. אט-אט הם
מתפזרים; עזיבים את בית העלמין הצבאי ומניחים
למשפחה האבלה להתייחד עם יגונה הכבד.

**אלופים וקצינים מיהרו
לبيתו של האלוף סקל
לנחמו על נפילת בנו
מאט אבי בניהו, כתבנו הצבאי
על המשמר"**

היויעת על נפילתו בקרב של הסמל יואב סקל בנו של האלוף עמנואל סקל הכתה בתזדהמתה צער את המטה הכללי של צה"ל. ביום שישי ב-10:00 בוקר בישרו לאלוף דבר נפילת בנו בכורו בפעולות צה"ל בدرות לבנון. רעיתו של האלוף סקל עצמה, שואה עתה בגרמניה בתקופת לימוחים ובסוף השבעה לא הייתה בيتها. דבר צה"ל עיבב את מסירת שמו של החלל עד שאותרתו אימנו על ידי נספחות צה"ל והשגרירות לבנון. השמועה כי נפל בנו של סקל התפשטה מהירות רבה בצה"ל ובמטה הכללי. אל הבית ברחוב בירדן 19 ברחובות החלו מגיעים בזה אחר זה אלופי צה"ל. קצינים בכיריהם וחבריו של האלוף המשמש בתפקיד בכיר במערך השדרה. האלוף סקל נשכב על הדשא בביתו ממאן לשוררת המרה. תלויותו של יואב סקל תתקיים היום בשתיים ושלושים בבית העלמי ברחובות.

עדנה והאלוף עמנואל סקל,
ורדואנבר

בנטול

יואב ז"ל

אתכם באבל

רב אלוף
משה לוי

ראש המטה הכללי

עַדְנָה וַהֲלוֹן עַמְנוֹאֵל
סִקְלָה וַרְדָּוָאָבָּנָר
בְּבִנְפּוֹל
יְאוֹב זֶל
אתכם באבל
רב-אלוף משה לוי
ראש המטה הכללי

אלפים בהלוית יואב סקל

ישראל סרץ

שר הביטחון, יצחק רבין, שר הבריאות, מוטה גור, ורטמכ"ל משה לוי, אלופי צה"ל וקצינים בכיריהם היין בין האלפים, שהשתתפו אטמל בהלוית של יואב סקל, שנערכה ברחובות. יואב בנו הבכור של האלוף עמנואל סקל, נהרג ביום שישי בפעלת צה"ל בדרומ לבנון.

"לא רأית עוד כלום בחיתט שלך, וכבר אתה הויל...," התiffinחו בני המשפחה מפקדו היישר של יואב הספדי אותו: "שנתים היו לך. התנברת לכל משפטך ראנת לחילימם היה רשותך בכל אימוץ... קשה לך לוגאטן שאתה כבר לא תהיה איתנו".

הazon וראשי של צה"ל אמר "אל מלא רומט", ובחתמת חיילים ירצה שלושה מטבחי כבור.

במלאת עשרים וacht שנים
 לנפילתו בקרב לבנון של לוחם סיירת גולני

יְאוֹב סִקְל זֶל

נעורו לו אזכורה
בבית הקברות הצבאי ברחובות,
ביום רביעי, א' אלול תשס"ז, 15.8.07
בשעה 18:00.

המשפחה

במלאת חמישים ושנים
 לנפילתו בקרב לבנון של לוחם סיירת גולני

סִלְיָאוֹב סִקְל זֶל

נעורו לו אזכורה, בית הקברות הצבאי
ברחובות, ביום ראשון, 19.8.01
(א' דרכ' אלול תשס"א), בשעה 17:30.
המשפחה

ארץ קשה; מנוחה שלמה מושאים בניה, כמו יואב סקל, רק בבתי הקברות

מאת: עידן דיסנגייק
"מעריב"

עמד שם צנוח שעיניו היו אדומות מכומתחו. החברים התבוננו המוממים – לרגע עיניהם רושפות, לרגע נוצצות – בארון של יואב שהורד אם אם אל האדמה היבשה של רחובות. אלף עמנואל סקל, איש ח"ר ושירין שנבר את נתיב הקברות והדרם; לחם נחש ועיקש, שמסלול השכול הביא אותו לבתי קברות רבים – עמד שם אהטול עם אשתו עדנה ולידיהם ורד ואבנור ועיניהם כלות. בום, אחיהם הבכור, יואב, נפל בקרב לבנון והובא אהטול למנוחת עולמים.

ארץ קשה. מנוחה שלמה מושאים בניה רק בבתי הקברות. ארץ אכזרית שהורים קוברים בה את ילדיהם. ארץ זונחת שחיים בה ממטה אחד למשנהו. ארץ של תקות שרק אדם מקיים אותן.

מאות, אולי אלפי, כמותות היו שם. מכל הצבעים. הכמותות השחורות של חברי של האב ופקודיו מן השירין. הכמותות האדומות של הענחים. כמותות החק"י של הח"ר והכמותות החומות של גולני. כמותות סגולות של אונשי גבעתי וכובעי המצחיה של פרחי הטיס – דברים מהם חברים מהכיתה של יואב; דברים עוד יותר – חברים של עמנואל מדרך צבאית ארוכה. מקרבות סיני ולבנון. שותפים לאותות של גבורה ועה, בני ברית ליליות עיפויים ומופחדים.

צבא שלם עמד שם, ליד קברו הרענן של יואב – מן הרמטכ"ל, כל אלופיו, ועוד אחרון חיילי השדה. הם בכו איש על כתפי רעהו והشمש החמה מכה על ראשם. עמודים ומתחבים לא רק על קורבונו של יואב אלא על קורבונה של הארץ הזאת שאינה חדלה לשחות את דם בניה. הקשוחים אלה שראו את המות ויכלו לו. הנחשונים הללו שהולכים בראש המלחנה, חשופים בצריח או תלויים בזונבו של מענק פרוש – כולם עמדו שם אהטול חפי ראש ושותקים ליד אדונו של יואב.

עמנואל סקל – מראשית דרכו כטוראי ועוד היום בדרגת אלוף – השליך נפשו מנגד מאות פעומים. הוא לא חשש לרגע למות, אבל גם הוא לא ידע כמה הארץ הזאת אכזרית: היא תיקח את בנו יואב אבל תצווה עליו להמשיך ללחום, להמשיך להוביל את הגייסות ולא להיכנע. הארץ רוצה כל כך לחיות, אבל לשם כך היא צריכה גם להרוג. בני ביתה של יואב – כולם בני 19 עד 20 – פוררים בכל היחידות ובכל החיליות קובצו לפחן לפני נשחת מוחר. כדור בודד אי-שם בצעון ימן אותם ייחדיו בבית הקברות של רחובות. הם עמדו ובעו והעלו את דמותו של יואב שאנס את הצבעה לקלום אותו ביחידה סופר-קרבית; כי גם הוא כאביו רצה לשרת את הארץ הטובה הזאת, שהיא לעתים גם כל כך רעה ותובענית.

את הוקנים אלו קוברים מתחוק השלים. וזה דרכו של עולם.
את החברים אנחנו קוברים בעצב. יחד חלמנו ולחממו וידענו שזה יהיה המחיר.
את הילדים אנו קוברים בועם ובעקאה. המחר כבב מידי וקשה יותר ויותר לשאתו.

ACHI, GIBORI, GIBURI HATHEILAH; CHALI CHATIVAT GOLANI.

SHMOTICHEM CHOKKIM LAORAK HANOTIVIM HA'MAZOLEKIM SH'L DRACHIM HA'SH B'HON HALKTOS AO'RACHA
V'LORACHA SH'L HA'AROT HKASHA HAZO, BKARBOT LEHKAMOT HAMDIVNAH V'SHMIRAT KIOMA:

SEGIRAH V'LUBIAH V'MASLUTI RIFICH, TEL MOTTELAH V'TAOFIK, TEL PA'ACHER V'TER HATRUMON,
HABUFOR, UISHIHA, RICHON V'ZBAKIN, GININ V'UZA.

LA MELI'ZOT GBOHOT, RI'KOT MATOCEN HON SHANNU OTCHAM B'ZATACHTS, B'L ACHD B'SHUTU,
L'DURZ MAMNAH LA SHB.

HANCHO OTCHAM HAREKIM V'HO'INON SHSPAGTOS BB'IT, MA'ITANO, HAMSHFOHOT, HALKCS DOR SHNI
V'AF SH'LISHI LLOCHAMI GOLANI.
HANCHA OTCHAM HAYINON BI'CHIDOT LA'AHARIYOT HAB'SISHT SHAMS "ZE MAH SH'ZIRIK L'U'SHOT-AZ
U'OUSHIM". P'SHUT CK.

HMUNI' HUA HADRON HUAZ SH'LAA LA'ACOB AT HAB'RIM V'HAPFKUDIM SH'LUDZ, BM'CHALKAH
V'B'ZUOT.

HMUNI' HUA HB'ITCHON HAMOHALT BL'OHIMIM SH'MIMIN V'MASHMAAL, AI'TAM HALKTOS CABRAT
DR'K ARUCHA, V'BB'OA HRUGA HAMCRI'U, GEM AL TO'K HA'SH.

B'KL ACHD MA'ITANO, B'NI HAMSHFOHOT, CRUBAH BM'COT AS HACHOVA HKASHA MC'L SH'L
HAMB'SHR HU'MED B'PFTA. V'ATAH SHO'AL AT NPEZK LMOT, UM HABN, V'ALLO NI'TAN AZ B'MAKOMO.

CH'RANO B'CHIIM, GEM CI B'L UD ANO B'NI HAMSHFOHOT CHIIM, CHI GEM Z'ICRON HABN.

LEM'ITI LOB'SI HAMDIIM ANI PONA, AF CI AINM HAKTOVET HUIKIRAH V'MBKSH CI GEM
BM'GIPAT HAKI'ZUTIM BTAKZIB LA TPGUNAH YCHIDOT CHOD HANITA CHATIVAT GOLANI,
V'HODOMOT LAH, B'IBSHA, B'SDIR V'B'MILAOIM; B'HAB'SRA, BHATVI'DOT V'BAIMONIM.
KI'ZUTIM ALLA UL'OLIM CHALILAH, BI'YOM PKO'DAH, LHOSIF SH'MOT RABIM UL KIRYOT CHDRI
HZ'ICRON.

M'KOBDI SH'R HB'ITCHON, HANTUL HACBD MA'OD MONAH UL CTPI M'UTIM MA'OD, M'UTIM MDI,
BKOMPC' YCHIDOT LOHOMOT. RBIM MDI M'SHTMTIM ML'SHAT BE'UL, AM B'DURZ SH'L "TOROTH
AO'MONOTSH" AO B'TACHBOLOT ACHROT.

ZHUH PC'U M'DDM BR'KMAT HAB'RHA HAYISRAELIT V'HO A LA YGELID UD SH'UL ZH YTOKUN,
B'AMAT, V'LA B'CHAKIKA M'THMKAH.

AM YORSHA LI LFNO'OT ALI'D, V'BA'MCU'OTZK L'MM'SHLAT YISRAEL, B'SH'M HAMSHFOHOT, ASHER
LC'BBOD HUA LI LS'AT DBRN HAYOM; ATSM CHI'BIIM ZAT, LN'OFIM V'LBNI HAMSHFOHOT V'L
RK BD'IBOR.

HIOM, H' B'ALOL, HODUS HS'LICHOT, ANO M'BKSHIM SLI'CHA MHAB'NIIM SH'AINM AI'TANO.
SLI'CHA UL SH'NEPCHO S'DRI' ULOM; HORIM KOB'RIM AT YLD'IM V'ABOT OM'RIM K'DISH
UL BN'IM.

B'UD YIMIM AHDIM T'CHLA SHNA V'TCHAL SHNA CHDSHA. ANI, AB'A SH'L YO'AB Z'L, SHAHIA
LOHOM BS'YIRAH GOLANI, M'BKSH, BR'SHTC'IM, SHNA TO'BAH L'KHAL HAZA V'LCL BN'I YISRAEL.

UMNOAL SKL
AB'A SH'L YO'AB

מכותב שכחתי ליוואב ב- 13.7.06 יום אחד לפניו מלחמת לבנון השנייה.

כבר 20 שנה אנחנו בודקים אם החצבים יפרחו לקראת א' באלו, השנה החצבים נרוות

הנשמה הקדימו לפרוח, האם הם מבשרים חורף קשה כמו אחרי כל מלחמה?

כבר 20 שנה אתה יושב למעלה ומקבל את פני לובשי המדים

והזرم אינו פוסק. אתה מדריך אנשי גולני וצנחים, שריוון הנדסה וגבועתי איך להסתדר

שם, כמו שקיבלו אותך ברחמים רבים ובחברות של רעים לנשך.

לפני 20 שנה חשבתי בתמיות שתהיה בין אחורי הלחמים ובאו פעולות ומלחמות

שהאחרונה שוב לבנון הארץ... ומסביב נהיה צפוף. כל חיל שנופל מסיר קром

שמכסה פצע שעדיין לא הגליד ולא יגlij לעולם.

אנחנו מתבגרים או ליתר דיוק מזדקנים ועדין משוטטים חסרי מנוחה בעולם במקומות

שווודאי הייתה רוצה לבקר, כל מקום הוא שירתה חדשה בלב על ההפסד העצום שלו.

אם היה יורם למטה לא היה מכיר שום דבר, במשפחה חלו שינויים יש לנו את קרני

ועפרי, יש את ערוץ MTV בטלוויזיה עם כל השירים האחרונים וייעדו חבריך לצotta

כמה אהבת אותם, יש טלפונים סלולרים שהיו חוסכים לך שעות ארוכות בתקנות הסעה

בחזרה הביתה כמו גם כביש 6 והרשימה ארוכה.

ושוב מקבל משמעות כפולת ומכופלת שיר של זאק פרוור:

בכל קילומטר

כל שנה

זקנים מגבלים בשכלם

מורים לילדים את הדרכ

בתנועה של בטון מזוין.

אנחנו מתגעגים אליו כל כך, כל כך, תהיה חזק למעלה.

דברים שנשא ביום רביעי, א' אלול תשס"ז 15.8.2007, באזכרה לבנו, סמ"ל יואב ז"ל, שנפל בקרב לבנון, כלוחם בסירת גולני, א' באלוול תשמ"ו 5.9.86.

באזכורת ליאוב יש לי תחושה, מוצדקת או לא, אני יודע, שמעבר לדברים האישיים המובנים, אנחנו זכאים לומר גם דבריהם נוקבים בנושאים כללים, כوابים.

השנה שקלתי אם לשאת דבריהם אם לאו, אך ארירוע שהיה ביום ראשון השבוע הבא להחלטתי לדבר באזכרה.

ביום ראשון לקחת את הרכב לטסטע שנתי וכמידי שנה אני מגולג שיחה עם הטسطר. הוא היה לוחם בגדר 51 בגולני ג'יוס 1970 והמג"ד שלו היה מירענו רובה ז"ל שנפל במלחמת יום הכיפורים כסמה"ט גולני כשללה על מוקש במובלעת. קל לנחש שיש לנו נושאים רבים, משותפים לשיחה.

לפנינו שאמרנו שלום לפרידה הוא שואל אותי בכאב: "מה יהיה עם ההשתמטות?" השבתי מה שהשבתי והוא נשאר איתן בדעתו שצריך לעשות מעשה.

ההחלטה לספר זאת ביום הכאב הזה ובמקום הקשה הזה ולהעביר המסרים לך שר הביטחון. במקלול הביעות הקשות המונחות על שולחן זו אינה הפחותה שבנון והשלכותיה, אני משוכנע שהיא יודע זאת, מחללות כרעל ומכרסמות עמוק ברבدي הצבא ובחוון הלאומי, ממש כך.

צריך להאבק בмагפת ההשתמטות בכל הכלים העומדים לרשות הדמוקרטיה ומנגנוני אכיפת החוק בישראל.

יש לאסור מלחמה על ההשתמטות בצבא החדי, אלה שתורთם אומנותם, העושים תורתם קרדום לחפור בו. כ"פרαιירים" כמו יואב וכמו אמיר מיטל, מפקדו. טמוניים בבתי העלמיין.

טוב היה אילו חוק טל בצוותו הנוכחית לא היה נחקק.

גרועים כמוותם ואולי יותר, וגם בהם יש להלחם, המשמטים בני הסלבריטאים והאומנים, משתתפי "כוכב נולד" וכיוצא בהם. יש לקעקע הלגיטימציה שהולכת ונוצרת סביבם, כחומה בצורה להגנתם, על ידי רעיונות פסאודו-אידיאולוגים, נושא דברי הבלע של פיזמונה ידוע באחד ממוספי סוף השבוע בשבת האחרון.

במאמרו קורא אותו פיזמונה, לסרבנות ולהשתמטות ודבוריו, גרועים לא פחות מדברי הבלע של פרופ' היל ויס. אלא, שבגלל החביבות הצבאית שלו ושטף לשונו, נשאו דברים אלה עד כה ללא מענה.

אני פונה אליך, שר הביטחון, אהוד ברק, בשם ה"פראיירים" בבתי הקברות ו"ברי המזל" הנכימים בכספיות הגלגים: קום עשה מעשה!

זה כמובן לא יפותר באbatchת חרב אך צריך להתנייע תהליך אתה האיש המתאים ביותר להתנייעו. תודה לכל החברים הטובים שבאים לכבד את זכר יואב אחרי כל כך הרבה שנים.

היום כבר א' אלול ומותר לברך את כל הציבור הנכבד הזה בשנה טובה.

עמנואל אבא של יואב

המפקד של יואכ בסייעת, אמיר מיטל ז"ל, נפל שנתיים, שלושה חודשים ושלושה ימים אחריו, במבצע "כחול וחום" בנוןימה. הוריו רבקה ודוד מלויים אותו כל חמשים הללו. אבא של אמיר, דוד, מעא נחמה פורתא בחזרה לאמנות עיר ופיסטול וחפר לאמן פורה. ברכות מייערותיו מועגות במקומות עיבור שונים בארץ.

אחד מהן מועגת בגב אולם ביקורת הדרכונים בנתקב"ג, מקום בו מרביתינו מבקרים מפעם לפעם ושמה: "רוכבי האפוקליפסה".

הפרשים, חמישה במספר, רוכבים אל הלא נודע ופניהם עטויות מסכות שחורות. במקור, שאינו מקור עברי, הפרשים הללו מבשרו רע, מלחמה ומות. אך מי שיתבונן בלוחית המתלה הקטנה העמודה לתמונה יראה ששמות הפרשים, כולל לוחמי סיירת גולני, הם מטובי בנייה של

הארץ הקשה זו שנפל על אדמת לבנון המקוללת:

• יוסי עבד במבצע "מוביל" ב-1980

• נדב ליליאור בח'לה, בשל"ג ב-1982

• אמיר מיטל בנוןימה, ב"כחול וחום" ב-1988

• ארז גרשטיין בגזרה המורחת ב-1999

• יואכ שלנו במבצע "אילוט 2" בזוקין ב-1986

אם הטובים שיש לנו.

תודה לחברים שבאו ומלווים אותו כל כך הרבה שנים. החברים כבר כאן. מחר א' אלול ונברך

אמא ואבא של יואכ

את כל אהבתינו בשנה טובה.